

Afsætningsforholdene. Det er jo ikke nok at oprette nye Fiskeribedrifter og faa Fisken trukket i Land, naar den ikke kan komme ud omkring til de Steder, hvor den skal bruges.

Naar den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Vanggaard, udtalte, at Detailhandelen beregner sig en frygtelig Avance, skal jeg sige, at jeg ikke er i Tvivl om, at der dér er et Misforhold, som paa en eller anden Maade maatte kunne rettes, men jeg tror ikke, det bunder i, at det er Detailhandelen, der i og for sig er saa ublu, for nu er Konkurrencen begyndt at komme i Gang igen indenfor Detailhandelen. Vi er klare over, at under Krigssituationen har der paa en Maade ingen Konkurrence været, idet Priserne for en stor Del var fastsatte, og i mange Tilfælde var der vel rent Tab ved at handle med Fisk den Gang. Naar disse Forhold nu ikke eksisterer længere, maa Erhvervene vel være bundne af mægtige Transportomkostninger, dyre Fragter, stor Arbejds løn og selvfølgelig ogsaa det store Svind, der fremkommer ved at handle med levende Fisk. Naar Publikum er vænnet til og vil have levende Fisk, er det næsten umuligt at sælge slagtet eller mat Fisk. Der kunde maaske gøres noget for at komme Fiskerne til Hjælp enten ved at præservere den Fisk, der ikke blev solgt, eller ved at se at faa Publikum vænnet til at spise slagtet Fisk, men det er sikkert en vanskelig Opgave. Saaledes at beskyldte Detailhandlerstanden for, at den er den egentlige Aarsag til, at Fisken ersaa dyr, synes jeg ikke, man har Lov til, for man kan ikke bevise det . . . (Stemmer: Jo, jo!) . . . Maa jeg saa spørge den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (H. P. Hansen [Randers Amt]), hvorledes Københavns Kommune har kunnet sætte en kvart Million Kroner til paa at sælge Fisk, skønt den saa godt som ikke har solgt den billigere end Detailhandlerne. Det har været et mægtigt Foretagende, som Københavns Kommune her har haft, i mange Tilfælde er Tabet overhovedet ikke blevet opført som Udgift, det er gaaet ind under andre Funktioner, det er kørt sammen med noget ganske andet; Fisken er imidlertid kommet hertil, og dog har dette Foretagende ikke kunnet sælge den billigere end andre. Hvorledes hænger det sammen? Det er let nok at paastaa en Ting, men jeg tror, at naar Konkurrencen kommer til at virke igen, naar Erhvervene kan faa Lov at arbejde frit uden Tvang fra nogen Side, skal Prisen nok blive bragt ned paa et saa lavt Niveau, som den overhovedet kan komme ned paa. At staa her

og kritisere og tale om utilbørlig Avance og saadant noget synes jeg ikke, man skal, navnlig ikke, naar man har en saadan Storhandel som den, Københavns Kommune har drevet med Fisk, at pege paa. Jeg skal imidlertid udtale, at jeg har al mulig Sympati med Fiskerne og ønsker dem det bedst mulige, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, men jeg gentager, at især synes jeg, det gælder om at faa Afsætningsforholdene forbedret.

Sundbo: Hvis Fiskerne kunde leve af Sympati, var Fiskeriet sikkert et bedre Erhverv, end det længe har været. Men Forholdene er i Virkeligheden saadanne, at der maa gøres noget alvorligt. Det er al Ære værd, at den højtærede Landbrugsminister har fremsat dette Forslag, og navnlig er jeg, ligesom andre Talere, glad ved, at Forslaget angaar Anvendelse af 500 000 Kr. til Fællesindkøbsforeninger. Men vi kan dog snart være enige om, at 500 000 Kr. til Støtte for hele Erhvervet, naar det faktisk har ligget stille i omtrent tre Aar, gør det ikke. Der skal noget ganske anderledes til for at løse det Spørgsmaal. Jeg siger altsaa Tak for det foreliggende Forslag; men jeg vilde gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke snart kunde komme et større Forslag, som virkelig bringer den Løsning, som Fiskerne med Rette venter paa. Det maa sikkert være klart, at dette Forslag om Udlaan af Penge til Anskaffelse af Fiskekuttere ingen Betydning faar foreløbig, paa et Tidspunkt, hvor Erhvervet ligger saa godt som stille; i hvert Fald for de større Fiskefartøjs Vedkommende kan der ikke godt være Tale om Anskaffelse af synderlig mange nye Fartøjer. Hele Fordelen ligger altsaa i Forslaget om de 500 000 Kr., men dette Beløb vil jo heller ikke være tilstrækkeligt til, at man kan løse det Spørgsmaal, der nærmest er Tale om her, nemlig Anskaffelse af Petroleum og andre Produktionsmidler. I andre Lande anvender man jo ganske anderledes store Beløb for at faa anskaffet Petroleum — den højtærede Landbrugsminister ryster paa Hovedet —, men i Norge f. Eks. kan man i dette Øjeblik faktisk købe Petroleum for 60 Kr. pr. Td., medens den koster 100 Kr. her i Danmark. Det er ikke, fordi man i og for sig kan købe billigere Petroleum i Norge end i Danmark, men det er, fordi de norske Rederier betaler en Afgift, som for Øjeblikket andrager 10 Mill. Kr. om Maanedet, der anvendes til Indkøb af Olie og Brændsel, og paa Grund af dette betydelige Tilskud kan altsaa Fi-